

[Lizzie Lichtenberg]

hidtil førte politik, som har været kendetegnet af bred politisk opbakning.

Regeringen vil videreføre den hidtidige liberale og relativt restriktionsfrie alkoholpolitik, men finder det samtidig påkrævet, at indsatsen på området styrkes. Jeg vil gerne takke ministeren for denne lejlighed til debat om emnet; det er som sagt syv år siden, vi havde den sidste, og der er jo sket ændringer ikke mindst på det organisatoriske område siden da.

Den konservative folketingsgruppe kan tilslutte sig regeringens synspunkter, som er fremført i redegørelsen, ud fra de erfaringer, man har med den hidtidige lovgivning, og de erfaringer, man har fået efter behandlingen af alkoholmisbrugere, der først og fremmest er blevet et amtskommunalt ansvarsområde i et samarbejde med primærkommunerne.

Overdreven brug af alkoholiske drikke kan føre til misbrug. At beskrive nøjagtigt, hvad alkoholisme er, kan være svært. WHO definerer det således: alkoholister er personer, hvis afhængighed af alkohol har nået en sådan grad, at der opstår væsentlige mentale forstyrrelser eller påvirkninger af personernes fysiske og psykiske helbred, deres forhold til andre mennesker og deres sociale og økonomiske funktionsevne, eller som viser begyndende tegn på en sådan udvikling.

Definitionen vil inden for en given kulturramme afgrænse de personer, der i større eller mindre grad er truet, og hvor behandling er påkrævet. På baggrund af definitionen får man også et indtryk af problemets omfang.

Indsatsen mod alkoholmisbrug kan koncentrere sig om tre forhold: det forebyggende arbejde, forskning og nye metoder, det retlige system og behandlingsindsatsen.

Det foreslås i redegørelsen bl.a. at forstærke det forebyggende arbejde i form af oplysende og holdningspåvirkende indsats med det formål at skabe fornuftige alkoholvaner, og det påpeges, at en aktiv medvirken fra de private organisationer og foreninger fortsat må være et helt nødvendigt led i det forebyggende arbejde og behandlingsarbejdet. Det vil være særdeles hensigtsmæssigt at benytte den gennem lang tid indvundne erfaring og den store viden på området, der findes i disse organisationer. De har jo virket i hundrede år, ikke mindst i lokalsamfundet. Afholds-

bevægelsen i Danmark begyndte sit arbejde i 1879.

Der foregår allerede nu forskellige aktiviteter i amterne gennem bredt samarbejde mellem offentlige og private, men den bedste forebyggelse mod misbrug findes først og fremmest i hjemmenes holdning til og omgang med alkoholiske drikke, forældrenes ansvar over for børnene og i skolernes undervisning og orientering, og lad mig også her tage oplysningsforbundenes indsats med. Også her yder frivillige organisationer og foreninger en stor indsats.

Den øgede forskningsindsats kunne omfatte kvindernes situation og behov, specielt i relation til misbrug, en afdækning af børns og unges drikkemønstre og udvikling af metoder for at imødegå det øgede misbrug, der synes at være opstået i disse aldersgrupper. Det kunne være et område, som man tog med i forskningen, og som den kunne beskæftige sig med, da vi ved så lidt om drikkevanerne.

Nye metoder og forsøg inden for indsatsen mod alkoholisme bliver fremhævet i redegørelsen, og her kan jeg da som borger i Frederiksborg amt være glad for, at man nævner forsorgshjemmet Skansegården som et specielt eksempel på samarbejdet mellem det psykiatriske sygehusvæsen, politi og andre institutioner. Samarbejdet er etableret mellem de psykiatriske afdelinger på central-sygehuset og Skansegården, hvor der bl.a. er oprettet en akut modtageafdeling for berusede personer. Resultater fra dette forsøg ville være nyttige i den videre overvejelse om alternative tilbud til detentionsanbringelse, ikke mindst fordi det spørgsmål har været fremme i den offentlige debat: om ansvaret for tilbageholdelse af berusede personer kan overføres fra politiet til social- og sundhedsmyndigheder.

Vedrørende den retlige indsats kan nævnes en række love og retsregler, som har til opgave at regulere udbud og efterspørgsel og ligeledes påvirke det enkelte individs adfærd, når alkoholindtagelse har fundet sted. Som eksempel på sådanne love kan nævnes lov om hotel- og restaurationsvirksomhed, lukkeloven og færdselsloven, og der er endvidere en mangeårig tradition for, at politiet tager vare på berusede personer, der antræffes, som det jo hedder, på offentlig vej, når de pågældende ikke er i stand til at klare sig